

Παχού Μωυσή, Αγιορείτου

- Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Μερικοί λένε πως η ζωή μας είναι αρκετά

σύντομη. Νομίζουμε όμως πως από μόνοι μας συντομεύουμε το χρόνο της ζωής μας από την κατάχρηση, την παράχρηση και την ηθοφθορία.

Αν τη ζωή τη χρησιμοποιήσουμε με σεβασμό, περίσκεψη και φειδώ είναι σίγουρα αρκετά μεγάλη. Ο άνθρωπος γενικά δεν εκτιμά το χρόνο, τον αφήνει να κυλά ανεκμετάλλευτα, το σπαταλά εύκολα, δεν τον αξιοποιεί, δεν τον χρησιμοποιεί χρήσιμα. Οι άνθρωποι ζουν συχνά ως επιγείως αθάνατοι. Δεν εξαγοράζουν τον καιρό, παρά το ότι οι ημέρες είναι αρκετά πονηρές. Ο χρόνος μακραίνει όσο ο άνθρωπος αυξάνεται πνευματικά, όσο πλησιάζει το βάθος και την ιερότητα του νοήματος της ζωής.

Μερικοί γέρασαν χωρίς να ζήσουν όντας γέροι και νέοι γέρασαν προτού να μεγαλώσουν. Φοβούνται το θάνατο, παρότι δε γνωρίζουν να ζήσουν. Χάνουν τη ζωή μέσα από τα χέρια τους δίχως να τη ζήσουν. Δεν ξέρουν ούτε τι είναι ζωή, ούτε τι είναι θάνατος, ούτε πιο είναι το ουσιαστικό νόημα της ζωής του ανθρώπου. Το θάνατο πιο πολύ το φοβούνται όσοι ελέγχονται από τη συνείδησή

τους, όσοι δεν βελτίωσαν την πνευματική τους ταυτότητα, όσοι παρασύρθηκαν από τις ηδονές του βίου. Η πνευματικότητα του ανθρώπου αντιστέκεται ισχυρά στη φθορά και στη βλαπτικότητα που μπορεί να προκαλέσει ο χρόνος. Η γαλήνη στην ψυχή του ανθρώπου μπορεί να σκηνώσει μόνιμα μόνο κατόπιν σκληρού διωγμού της κακίας. Η εμπιστοσύνη στη θεία πρόνοια θα συνδράμει σημαντικά σ' αυτή την επίτευξη.

Ο φιλόσοφος Σενέκας λέγει πως «το θέμα όμως δεν είναι ότι έχουμε λίγο χρόνο ζωής, αλλά ότι σπαταλάμε μεγάλο μέρος του». Αν ο άνθρωπος παρασυρθεί στο κυνηγητό της ηδονής, της πολυτέλειας, της δόξας και της ευδαιμονίας δεν θα καταλάβει πώς πέρασε μια ολόκληρη ζωή. Η ακόρεστη φιλοχρηματία, η μέθη, η οκνηρία, η φιλοδοξία, η απληστία, η ραδιουργία ταλαιπωρούν πολύ τον εραστή τους. Τα πάθη δεν αφήνουν τον εργάτη τους να δει την αλήθεια. Οι απολαύσεις καθηλώνουν τον άνθρωπο χαμηλά και δεν τον αφήνουν να ανυψωθεί από τα γήινα. Πολλοί θαυμάζουν τους πλούσιους, δεν γνωρίζουν όμως τι φουρτουνιασμένες θάλασσες κουβαλούν μέσα τους. Πολλοί λίγοι θα μπορούσαν άνετα να πουν πως είναι ευχαριστημένοι με τον εαυτό τους αρκετά. Δεν του έδωσαν τον χρόνο που δίκαια ήθελε, δεν τον άκουσαν προσεκτικά, δεν τον είδαν κατάματα, δεν τον ανέκριναν αυστηρά, δεν τον γνώρισαν ποτέ καλά. Για αυτό δεν ήσουν ήρεμος, ατάραχος, άφοβος και υπομονετικός. Λησμονήσαμε για τα καλά ότι είμαστε θνητοί και περαστικοί από εδώ.

Όσο και αν ξεγελά με διάφορους τρόπους ο άνθρωπος τον εαυτό του, πάντα κατά βάθος θα ζητά την πραγματική ανάπαυση. Ένας σοφός ρωμαίος αυτοκράτορας χαιρόταν και μόνο στη σκέψη του πότε θα απαλλαγεί του μεγαλείου του θρόνου του για να αναπαυθεί αληθινά. Όταν ο άνθρωπος ασχολείται με πολλά, μεριμνά και τυρβάζει, δεν μπορεί να συγκεντρωθεί κάπου και να αποδώσει, δεν έχει καιρό να ζήσει ελεύθερα. Πολύ συχνά οι άνθρωποι είναι κουρασμένοι από το παρελθό και το παρό. Προσπαθούν να ζήσουν ένα καλύτερο μέλλον, δίχως να κάνουν όμως τίποτε το σημαντικό γι' αυτό. Η ζωή κυλά και ο άνθρωπος βυθισμένος στις πολλές ασχολίες του δεν τον παρατηρεί. Απορεί πώς πέρασαν τόσο γρήγορα τόσα χρόνια. Πιο σύντομη βρίσκουν τη ζωή σίγουρα οι πολυάσχολοι άνθρωποι.

Στη ζωή δίνουμε εξετάσεις. Αν νικήσαμε τα πάθη μας, αν αγαπήσαμε την αγάπη, αν μισήσαμε την κακία, αν γνωρίσαμε τον εαυτό μας, αν συναντήσαμε το Θεό. Τότε έχουμε βρει το σκοπό, το στόχο, το νόημα της ζωής. Έχουμε κερδίσει τις εξετάσεις. Αισθανόμεθα μύρο αιωνιότητας. Δε φοβόμαστε το θάνατο. Δε μας κουράζει η ζωή. Μετανοούμε. Ελπίζουμε. Χαιρόμαστε.

Πηγή: isagiastriados.com

